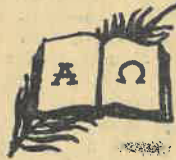

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé”

XIV. (LXIV.) ÉVF. 21. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1970. NOVEMBER 1.

„Közös felelősségünk egy jobb világért”

A Keresztyén Békekonferencia tanácskozásai Budapesten

A Keresztyén Békekonferencia Munkabizottsága szeptember 29. és október 1. között ülést tartott Budapesten, a Református Theológiai Akadémia épületében. Ezzel összefüggésben szeptember 28–29-én a mozgalom Nemzetközi Titkársága, október 2-án pedig a strukturális kérdésekkel foglalkozó bizottság tárgyal.

I.

A Munkabizottság megnyitó ülésén Nicolae Corneanu temesvári metropolita (Románia) tartott áhitatot, majd a vendéglátó magyar Ökumenikus Tanács nevében dr. Bartha Tibor püspök mondott köszöntő szavakat. Nyikodim leningrádi és novgorodi metropolita, a KBK Folytatólagos Bizottságának elnöke elvi előadásban szólt a mozgalom helyzetéről és a jövőre vonatkozó tervekről.

Az ülés főreferátumát dr. H. Hellstern svájci lelkész tartotta „Az európai biztonság, mint a világ biztonságához való hozzájárulás” címmel. Bevezetőül a „biztonság” fogalmáról beszélt, majd a mai európai helyzet bizonytalansági tényezőit fejtegette. Ezután rátért az 1969. mácius 17-i „Budapesti Felhívás” és a vele kapcsolatos fejlemények tárgyalására, végül úgy szólt az európai biztonságról, mint a világ biztonságához való hozzájárulásról.

Vitaindító előadást tartott dr. Bartha Tibor püspök az európai kérdésekről. Arce Martinez kubai professzor a „harmadik világ” problémáiról, E. W. Mathew indiai jogász a délkelet-ázsiai helyzetről és a faji kérdésről, végül T. Sabev bolgár professzor a közel-keleti válságról.

A Munkabizottság csaknem két teljes ülést szentelt a mozgalom helyzetével és a keresztyén békeszolgálat aktuális feladataival kapcsolatos tárgyalásokra. J. Makowski megbízott főtárgyaló (Lengyelország) jelentése szervezeti kérdésekkel és a mozgalom akció-tervével foglalkozott.

Elemző jelentések hangzottak el több jelentős ökumenikus rendezvényről, így például az Evangélikus, Református és Baptista Világszövetségek nagygyűléséről.

II.

A Munkabizottság elhatározta, hogy 1971. októberében Prágában megrendezik a IV. Keresztyén Békevilággyűlést. Ebben a kérdésben üzenettel fordultak a mozgalom valamennyi tagjához és barátjához, mely a mozgalom nagygyűlésének összehívását többek között így indokolja: „Két és fél év telt el a legutóbbi Keresztyén Békevilággyűlés óta. Új gondolatokra és új tervekre van szükség, hogy mozgalmunk alkalmazkodni tudjon a békeharc követelményeire az egyre bonyolultabbá váló nemzetközi helyzetben. Új utakat, új eszközöket, új embereket keresünk. Az előttünk álló feladatokat is új struktúrával akarjuk megoldani.” A IV. Keresztyén Békevilággyűlés a „Közös felelősségünk egy jobb világért” főtema jegyében ül össze, bibliai textusa pedig a 86. zsoltár 11. verse lesz: „Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást.”

A mozgalom egyéb akciói tekintetében a Munkabizottság többek között elhatározta, hogy 1971-ben megtartják a „Keresztyén konferencia Európai biztonságáért” elnevezésű széles körű tanácskozást.

A Munkabizottság három fővel kiegészítette sorait. A választás alapján Dr. H. Hellstern lelkész (Svájc), Dr. H. Mochalski lelkész (NSZK) és F. Segun püspök (Nigéria) lettek a vezető testület új tagjai. Tekintettel arra, hogy a mozgalom két nyugat-európai alelnöke hosszabb idő óta nem gyakorolja ezt a funkcióját, felmentették őket tisztségükből és helyükre két új alelnököt választottak Hellstern és Mochalski lelkészek személyében.

III.

A Munkabizottság ülésének eredményeit Kommunikében hozták nyilvánosságra, amely állásfoglalást tartalmaz az európai béke, az indokina háború, a közel-keleti helyzet, a harmadik világ problémái, valamint a tömegpusztító fegyverek és a földi bioszféra fertőzöttsége ügyében. Emellett a tanácskozásokon több külön határozatot alakítottak ki és fogadtak el időszerű nemzetközi kérdésekben. A tanácskozások dokumentumai bátor és egyértelmű útmutatást adnak a keresztyén békeszolgálat ügyéért felelősséget hordozó egyházaknak és keresztyén embereknek.

1. A vietnami háború kérdésével foglalkozó határozat többek között leszögezi: „A Keresztyén Békekonferencia kezdetől fogva támogatta a vietnami nép igazságos harcát. Valamennyi keresztyénnek minden békét akaró emberrel együtt az a közös feladata, hogy még hatékonyabban járuljon hozzá a vietnami nép immár 30 év óta tartó szabadságharcának sikeréhez. Közvetlen feladatunk, hogy az amerikai és velük szövetséges csapatok azonnali, feltétel nélküli és teljes kivonását követeljük Indokina területéről. A keresztyének különös feladata az elkövetett embertelenségek elleni tiltakozás: szakadatlan és állandóan növekvő tiltakozás a biológiai hadviselés borzalmait, a tömeggyilkosságok büntetési és a vietnami börtönökben alkalmazott módszerek ellen. Eppen így a vietnami háború áldozatainak nyújtott anyagi segítség növelése is a keresztyén egyházak és keresztyének különös, speciális feladata. A Keresztyén Békekonferencia Munkabizottsága felhívással fordul valamennyi nemzetközi keresztyén szervezethez, minden keresztyén egyházhoz és minden egyes keresztyén emberhez, hogy támogassák a vietnami nép békéjéért munkálkodó erőket, különösen pedig az amerikai békemozgalmakat, melyek soraiban számos neves keresztyén személyiség is található.”

2. A közép-keleti helyzetet elemző határozatban a Munkabizottság kijelentette: „Nekünk, mint keresztyéneknek az a kötelességünk, hogy a béke, a függetlenség, a területi sérthetlenség, a szuverenitás, a biztonság és a Közel-Kelet valamennyi népe közötti megegyezés szolgálatában egyesüljünk és kettőzzük meg erőfeszítéseinket. Mélyszélesen sajnáljuk, hogy Izrael állama — az imperialista világrendszer erőire támaszkodva — eddig vonakodott elfogadni és végrehajtani az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1967. november 22-i határozatát. Az izraeli csapatok valamennyi megszállt területéről való visszavonása — amit ebben a határozatban követeltek — e terület problémái békés, politikai eszközökkel történő megoldásának elengedhetetlen feltétele. A palesztinai nép harca betagozódik abba a küzdelembe, amelyet Ázsia, Afrika és Latin-Amerika népei, valamint minden szegény, elnyomott és kiszármányolt nép, aki felszabadulását, fejlődését és emberi méltóságát biztosítva akarja látni.”

3. A faji kérdéssel foglalkozó határozat az alábbi követelményeknek ad hangot: „Nagy-Britannia és Franciaország valamint a dél-afrikai fegyverkezést támogató minden más ország szüntesse be a fegyverszállításokat. Valamennyi ország teljes becsületességgel tartsa be a rhodesiai, dél-afrikai fajúldozó rendszerekkel és a portugál gyarmatokkal kapcsolatos kereskedelmi embargóra vonatkozó ENSZ-határozatokat.” A Munkabizottság szolidaritását fejezte ki a portugál gyarmatok népeinek támogatására összehívott konferencia határozataival és célkitűzéseivel.

4. A KBK vezető testülete Koszigin miniszterelnökhöz és Brandt szövetségi kancellárhoz intézett levélben köszöntötte a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság között kötött szerződést. Az ülés résztvevői megemlékeztek az ENSZ fennállásának 25. évfordulójáról és ebből az alkalomból köszöntő levéllel fordultak U Thant főtárgyalóhoz. Nasser elnök elhunytá alkalmából a Munkabizottság részvétlétviratát intézett az Egyesült Arab Köztársaság ideiglenes elnökéhez és az Arab Liga főtárgyalóhoz.

IV.

Az ülések résztvevőinek tiszteletére Prantner József államtitkár, az Állami Egyháziügyi Hivatal elnöke október 1-én este fogadást adott a Gellért Szálló különtermében.

Október 2-án a mozgalom vezetősége sajtókonferencia keretében találkozott a bel- és külföldi lapok képviselőivel.

Több vendég keresett fel gyülekezeteket és egyházi intézményeket. Így szeptember 27-én, vasárnap délelőtt F. Segun nigériai püspök ígét hirdetett, E. Coker asszony (Sierra Leone) pedig köszöntő szavakat mondott a budahegyvidéki gyülekezet istentiszteletén.

A KBK üléseinek számos résztvevője jelen volt a magyar Ökumenikus Tanács szeptember 27-i ünnepi ülésén. Másfelől az ökumenikus közgyűlésre érkezett külföldi egyházi személyiségek a magyar egyházak képviselőivel együtt meghívást kaptak a Munkabizottság megnyitó ülésére, valamint a tanácskozásnak arra a szakaszára, amelyben a főreferátum hangzott el.

A külföldi résztvevők több alkalommal köszönetet mondtak a magyar egyházak képviselőinek a testvéri vendéglátásért és a sikeres tanácskozások jó külső feltételeinek biztosításáért.

Kovács Attila

A ti szelídlelkűségeitek ismert legyen minden ember előtt... és az Istennek békessége meg fogja őrizni szíveiteket a Krisztus Jézusban.

(Filippi 4:5, 7.)

A Békehírnök szerkesztői:

STEINER ISTVÁN
(1887—1965)

Még néhány éve közöttük élt, emléket nem homályosította el a hosszú idő. Csendes munkás volt, életének legjellemzőbb vonása: a szerénység.

1887. július 10-én született Szentendrén, népes családban. Édesapja korán meghalt, maga után hagyva nyolc árva és az özvegy édesanyját. István — mint második gyermek — hamar megismerte a nyomort és nélkülözést. 14 éves, amikor felszabadult nyomdász-szakmunkásként kap állást. Segít ki- sebb testvérei eltartásában édesanyjának.

Szeretett olvasni, ez kettős haszonnal járt: ismeretét bővítette és — a könyvtárban meleg volt a hideg téli vasárnapokon. Egyszer éneklést hallott valahonnan, s a hang után indulva jutott el a Meyer-féle gyülekezetbe. Itt az ige mellett meleg teával is megvendégték, s ő jól érezte magát. Ezután a pesti magyar gyülekezetbe járt. Itt merített be Udvarnoki András által, 1904. június 5-én.

Buzgón vett részt a gyülekezeti munkában. Gyorsíró tudását szolgálatba állította, az ének- és zenekarban is tevékenykedett. A Hársfa utcai baptista nyomdában nyomdaipari ismeretét hasznosította, majd tisztviselőként helyezkedett el egy biztosító társaságnál. Az első világháborúban őt is behívták, majd sebesülése és fogságból való hazatérése után megnősült. Felesége — Csapják Ida — révén ő is a Csapják-család tagja lett. A hányattott sorsú férfi itt talált nyugodt környezetet. Ekkor kezdett bekapcsolódni az irodalmi munkába.

Eleinte németből fordított. 1921-től központunk alkalmazottja. 1923 januárjától látható neve a Békehírnökben; segédszerkesztő: Steiner István. 1925-től szerkesztő Csapják Attila mellett. Apósa halála után, 1934-ben átvette a lap szerkesztését.

Nemcsak a Békehírnökönél dolgozik, hanem egyéb egyházi kiadványokat is szerkeszt. (Evangéliumi Énekesek lapja, 1923., Hajnalcillag, 1930., Olvasd stb.)

A Békehírnökért 1939. október 29-től egy szerkesztőbizottság felelős. (Elnök: dr. Somogyi Imre; tagok: Nagy Pál, Pannonhalmi Béla, Steiner István, dr. Udvarnoki Béla.) Arculata, tartalma megmaradt továbbra is.

Milyen rovatok voltak benne? Az első lapon találunk egy vezércikket és a szám tartalmának jegyzékét. (Ekkor már nincs illusztráló kép a vezércikkben.) A „Heti Szemle”-ben a választási híreket és hozzáfűzött kommentárokat olvashatunk. A „Missziói élet” két egymásután következő részben a bel- és külföldi misszió-hírekről tudósít. A „Női misszió”-ban bibliai elmélkedések, kis elbeszélések kaptak helyet. A „Vasárnapi Tanító” a vasárnapi Ige magyarázatát és bibliai anyagot tartalmazott. A „Világhíradó” világi hírekkel ismertetett meg, míg az „Innen-onnan” pedig a technika, vallási és világi élet érdekességeivel köztötte le olvasóit. A „Gyászjelentések”-ben értesülhettek a lap olvasói a közösségünkben történt elhalálozásokról. Család a mi egyházunk, a sírókkal szertüünk együtt sírni, az örülőkkel együtt örülni, amit bizonyít, hogy a házasságkötésekről is hírt adott lapunk. A „Szerkesztői üzenetek” rövid, néhány szavas szövegében kaptak választ kérdéseikre az érdeklődők. A „Köszönetek” címszó alatt találjuk az adakozások névszerinti kimutatását. Sok értékes egyháztörténeti adat bujjik meg a nevek és számok tömegében. A „Hírdetések”-ben egyéni és egyházi hirdetni valókát is megtalálhatunk.

(Folytatás a 86. oldalon)

